

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/1/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1725203613
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1725203613.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej, v právnej veci žalobcu: WENS DOOR s.r.o., so sídlom: Vápenická 12, 971 01 Prievidza, IČO: 36 792 942, právne zastúpeného Mgr. Miroslav Páser, advokát s. r. o., so sídlom: Sedliacka 1176/42, 979 01 Rimavská Sobota, IČO: 51 814 099, proti žalovanej: L. V. G. L. Y. R. I. B. P. S. Á. , D. W. XX.XX.XXXX, H. N. U. XXXX/, XXX XX O. A. N., o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 08.decembra 2025, č. k. 47C/67/2025 - 114 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Pezinok zo dňa 08.decembra 2025, č. k. 47C/67/2025-114, m e n í tak, že súd n a r i a ď u j e zabezpečovacie opatrenie nasledovného znenia:

Súd z r i a ď u j e záložné právo v prospech žalobcu voči žalovanej na zabezpečenie pohľadávky žalobcu, ktorá mu vznikne na základe súdneho rozhodnutia, ktoré bude vydané v konaní vedenom pred Okresným súdom A., o zaplatenie sumy 76.824,68 eur s príslušenstvom, a to na nehnuteľnosti, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Z., katastrálny odbor, okres Z., obec O., katastrálne územie O., a to:

- k pozemku parcela registra „C“, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: Ostatná plocha o výmere 356 m²,
- k pozemku parcela registra „C“, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 102 m²,
- k pozemku parcela registra „C“, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: Ostatná plocha o výmere 380 m²,
- k pozemku parcela registra „C“, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 80 m²,
- k stavbe so súpisným číslom XXXX, druh stavby rodinný dom, postavenej na pozemku parcele registra „C“, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 80 m²,
- k stavbe so súpisným číslom XXXX, druh stavby rodinný dom, postavenej na pozemku parcele registra „C“, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 102 m² (ďalej spoločne aj ako „Nehnutelnosti“), a to až do právoplatného skočenia vo veci samej.

II. Odvolací súd u k l a ď á žalobcovi povinnosť podať žalobu voči žalovanej na zaplatenie sumy vo výške 76.824,68 eur s príslušenstvom, v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Pezinok uznesením zo dňa 08.12.2025, č. k. 47C/67/2025-114, zamietol návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd zriadil záložné právo na nehnuteľnostiach vo výlučnom vlastníctve žalovanej zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Senec, katastrálny odbor, okres Z., obec O. pri N., katastrálne územie O. pri N., a to k pozemku parcele registra „C“, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku Ostatná plocha o výmere 356 m², pozemku parcele registra „C“, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 102 m², pozemku parcele registra „C“, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku Ostatná plocha

o výmere 380 m², pozemku parcele registra „C“, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 80 m², stavbe so súpisným číslom XXXX, druh stavby rodinný dom, postavenej na pozemku parcele registra „C“, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 80 m², a stavbe so súpisným číslom XXXX, druh stavby rodinný dom, postavenej na pozemku parcele registra „C“, parc. č. XXXX/XXX, druh pozemku Zastavaná plocha a nádvorie o výmere 102 m² (ďalej spoločne aj ako „Nehnutelnosti“), a to na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanej na zaplatenie sumy 21.120,- eur s príslušenstvom a peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanej na zaplatenie sumy 55.704,68 eur s príslušenstvom. Žalobca zároveň žiadal, aby mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Svoj návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca odôvodnil tým, že bol na prelome jesene/zimy 2019 oslovený žalovanou za účelom vypracovania cenovej ponuky na dodávku a montáž interiérového nábytku, a to podľa špecifikácie a zadania žalovanej, ktorá bola účtovníčkou spoločnosti PROXENTA Cuban Investments, a. s., so sídlom Mýtna 50, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 734 326 (ďalej aj ako „Spoločnosť PCI“). Žalovaná informovala žalobcu, že dielo objednáva ako zástupkyňa Spoločnosti PCI a požiadala ho, aby boli všetky účtovné dokumenty vystavené na Spoločnosť PCI. Na základe uvedeného vypracoval žalobca pre Spoločnosť PCI cenovú ponuku č. CP2019/0490 a dňa 05.11.2019 vystavil Spoločnosti PCI proforma faktúru č. CP2019/0490-1 na sumu 42.230,- eur splatnú dňa 12.11.2019. Suma vo výške 42.230,- eur bola žalobcovi uhradená z účtu Spoločnosti PCI v lehote splatnosti a žalobca túto sumu zúčtoval tzv. zálohovou faktúrou a následne začal s realizáciou diela. Dielo vyhotovil a dodal na určené miesto, ktorým bol rodinný dom žalovanej. V súvislosti s predmetným dielom žalobca vystavil ďalšiu proforma faktúru č. Y na sumu 21.120,- eur splatnú dňa 01.04.2020, ktorá faktúra bola žalobcovi uhradená z účtu spoločnosti PXC Fund 1 a. s., so sídlom Mýtna 50, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 52 244 539 (ďalej aj ako Spoločnosť PXC Fund 1 a. s.“). Po vykonaní a montáži diela vystavil žalobca dňa 21.10.2020 aj tzv. zúčtovaciu faktúru č. P. na sumu 95.142,18 eur vrátane DPH splatnú dňa 28.10.2020, v rámci ktorej zohľadnil predchádzajúce dve úhrady, a tak zostatok sumy vyúčtovanej touto faktúrou predstavoval sumu vo výške 31.792,18 eur a bol uhradený dňa 05.11.2020 z účtu spoločnosti S. s. r. o., so sídlom O. XX, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 52 013 651 (ďalej aj ako „Spoločnosť S. s. r. o.“). Takmer po roku od dodania diela a uhradenia v poradí tretej faktúry bola žalobcovi doručená predžalobná výzva od Spoločnosti PCI na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 42.230,- eur. Žalobca predmetnú sumu Spoločnosti PCI neuhradil, nakoľko mal za to, že sa na úkor nikoho bezdôvodne neobohatí. Zo strany Spoločnosti PCI bola následne podaná žaloba na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 11Cb/12/2021, v ktorej Spoločnosť PCI uviedla, že dotknutú faktúru nikdy neschválila a nemala o nej vedomosť. Žalovaná nemala oprávnenie konať v mene Spoločnosti PCI. Žalovaná mala dispozičné oprávnenie k bankovému účtu Spoločnosti PCI, aj k bankovým účtom ostatných spoločností patriacich do skupiny Proxenta. V tomto spore bol predložený znalecký posudok, z ktorého vyplynulo, že malo dôjsť zo strany žalovanej k sfaľšovaniu podpisu konateľa Spoločnosti PCI na faktúrach, ktorých úhradu mal odsúhlasiť. Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 11Cb/12/2021-574, zo dňa 17.04.2023 rozhodol, že žalobca je povinný vydať Spoločnosti PCI bezdôvodné obohatenie vo výške 42.230,- eur. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 42Cob/32/2023-754, zo dňa 21.05.2024 dňa 19.06.2024. Žalobca podal proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici dovolanie, o ktorom nebolo do dňa podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodnuté a žalobca uhradil Spoločnosti PCI sumu celkovo vo výške 52.507,53 eur. Súdny tak v spore o prvej faktúre dospeli k záveru, že žalovaná nebola oprávnená konať v mene Spoločnosti PCI a konala ako neoprávnený zástupca, že medzi žalobcom a Spoločnosťou PCI nebola uzatvorená zmluva o dielo, a že žalobca sa má svojich nárokov domáhať voči žalovanej. Na rovnakom skutkovom základe ako v prípade Spoločnosti PCI boli voči žalobcovi iniciované ďalšie dva súdne spory. V konaní na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15C/14/2024, bola Spoločnosťou PXC Fund 1 a. s. podaná žaloba voči žalobcovi o zaplatenie 21.120,- eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že predmetná suma bola žalobcovi uhradená na základe vyššie popísaného konania žalovanej, a tak je bezdôvodným obohatením žalobcu. Predmetný spor nebol do podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia právoplatne rozhodnutý a toto konanie bolo prerušené do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o žalobcom podanom dovolaní v spore vedenom pod sp. zn. 11Cb/12/2021. Uznesenie o prerušení konania sp. zn. 15C/14/2024 nebolo v čase podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia právoplatné. V konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 14Cb/10/2022 podala Spoločnosť Vysoká s. r. o. voči žalobcovi

žalobu o zaplatenie 55.704,68 eur s príslušenstvom, a to na základe, že táto spoločnosť uhradila žalobcovi predmetnú sumu na základe vyššie popísaného konania žalovanej. Zvyšná suma vo výške 23.912,50 eur, ktorú si Spoločnosť Vysoká s. r. o. uplatňuje v súdnom spore voči žalobcovi predstavuje cenu za vykonanie ďalších dvoch zákaziek (CP 2019/0209 a CP2019/0197), ktoré boli u žalobcu objednané tiež žalovanou podľa jej tvrdenia v mene Spoločnosti Vysoká s. r. o. Predmetné konanie nebolo do podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia skončené a bolo prerušené do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o žalobcom podanom dovolaní v spore sp. zn. 11Cb/12/2021. Na dokreslenie celej situácie žalobca uviedol, že skupina Proxenta podala na žalovanú trestné oznámenie za tvrdenú spreneveru a v predmetnej trestnej veci bola podaná obžaloba a trestná vec je vedená na Mestskom súde Bratislava I pod sp. zn. 42T/41/2024. Podľa informácií žalobcu získaných ako verejnosť na pojednávaní dňa 22.10.2025 žalovaná ako obžalovaná mienila na nasledujúcom pojednávaní vykonať vyhlásenie o jej vine zo spáchaného trestného skutku. Žalobca si uplatnil následne príslušný nárok vo výške 52.507,53 eur, ktorý zodpovedá sume, ktorú uhradil Spoločnosti PCI, voči žalovanej v upomínacom konaní, v ktorom Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz sp. zn. 36Up/1777/2024, zo dňa 08.01.2025, voči ktorému žalovaná nepodala odpor, avšak pohľadávku žalobcu neuhradila. Na základe uvedeného bolo na list vlastníctva č. XXXX, vedený pre kat. úz. O., zapísané exekučné záložné právo v prospech žalobcu. Svoje ďalšie nároky voči žalovanej hodlá žalobca uplatniť voči žalovanej v konaní, ktoré bude nasledovať po zabezpečovacom opatrení, nariadenia ktorého sa domáha predmetným návrhom. Žalobca sa tak bude domáhať súm, ktoré sú voči jeho osobe uplatňované subjektami zo skupiny Proxenta, a to primárne z titulu náhrady škody, ktorej vznik súvisí práve s konaním žalovanej. Podľa žalobcu z rozsudkov Okresného súdu Prievidza sp. zn. 11Cb/12/2021-574, zo dňa 17.04.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 42Cob/32/2023-754, zo dňa 21.05.2024, ako aj z podaní z trestného konania vyplýva charakteristika a spôsob konania žalovanej, ktoré smeruje k obohateniu jej osoby na úkor tretích osôb. Žalobca uviedol, že má z uvedeného dôvodu obavu o možnú vymožiteľnosť nároku, ktorý si má záujem uplatniť v konaní vo veci samej. Jeho obava pritom vyplýva aj z tej skutočnosti, že v jeho prospech je už vydaný platobný rozkaz voči žalovanej, ktorý nebol uspokojený. Jediným žalobcovi známym majetkom žalovanej je ten, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom pre kat. úz. O. pri N., na ktorom už sú okrem exekučného záložného práva zapísané v prospech žalobcu zapísané aj záložné práva v prospech tretích osôb, pričom v dvoch prípadoch ide o exekučné záložné práva. S ohľadom na uvedené považoval žalobca navrhované zabezpečovacie opatrenie za primerané aj so zreteľom na pomerne značnú výšku istiny, ktorú má žalobca záujem voči žalovanej uplatniť v celkovej výške 76.824,68 eur. Podľa žalobcu je možné dôvodne predpokladať, že v priebehu konania vo veci samej dôjde k výkonu niektorého zo záložných práv už uvedených na liste vlastníctva č. XXXX vedeného, pre kat. úz. O. pri N., a tým aj k vyplateniu zostávajúcej sumy výťažku v prospech žalovanej. V takom prípade by s pravdepodobnosťou hraničiacou istote, ak by zabezpečovacie opatrenie nebolo nariadené, už žalobca nikdy neuspokojil svoj nárok uplatnený voči žalovanej vo veci samej. Jediné nariadenie zabezpečovacieho opatrenia by podľa žalobcu vytvorilo pre žalobcu šancu na uspokojenie jeho pohľadávky voči žalovanej. Žalobca záverom uviedol, že jeho konanie nie je na ujmu žalovanej, nakoľko po nariadení zabezpečovacieho opatrenia má záujem nielen podať žalobu vo veci samej ale spolu s ňou aj návrh na prerušenie daného konania do času právoplatného skončenia konaní vedených na Okresnom súde Prievidza, v ktorých si Spoločnosť PXC Fund 1 a. s. a Spoločnosť Vysoká s. r. o. uplatňujú voči nemu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca mal možnosť namiesto podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a následného podania žaloby vo veci samej a návrhu na prerušenie konania, požiadať priamo upomínací súd o vydanie platobného rozkazu voči žalovanej a následne iniciovať exekučné konanie a zápis exekučného záložného práva na list vlastníctva č. XXXX, vedený pre kat. úz. O. pri N., pričom okamžité vedenie exekúcie by malo pre žalovanú potenciálne negatívnejšie dôsledky, ako len nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. S ohľadom na uvedené mal žalobca za to, že jeho konanie smerujúce k nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia je krokom, ktorý nie je neprimeraná, resp. nespravodlivá ujma na právach žalovanej. Nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia nemôže podľa žalobcu brániť zápis zaistenia majetku podľa uznesenia Okresnej prokuratúry Bratislava II, vyplývajúci z listu vlastníctva č. XXXX, vedeného pre kat. úz. O. pri N., nakoľko daný zápis obmedzuje výlučne samotného vlastníka zaisteného majetku a nie napríklad osoby vykonávajúce záložné práva.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1, ods. 2, § 329 ods. 2 CSP, § 48 Občianskeho zákonníka a vecne

tým, že v danom prípade žalobca súdu prvej inštancie neosvedčil, že má v čase podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia proti žalovanej peňažnú pohľadávku. Žalobca popísal síce skutkový dej, v priebehu ktorého si žalovaná mala u neho objednať dielo, pričom cenu diela čiastočne uhradili Spoločnosti PXC Fund 1 a. s. a Spoločnosť Vysoká s. r. o., ktoré sa v súčasnosti domáhajú od žalobcu vrátenia nimi uhradených súm s príslušenstvom, titulom bezdôvodného obohatenia, avšak súdu neosvedčil, žeby k vráteniu týchto súm uvedeným spoločnostiam došlo, a teda žeby vznikol jeho nárok na náhradu škody od žalovanej. V čase podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neboli konania vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15C/14/2024 a sp. zn. 14Cb/10/2022 právoplatne skončené a tieto boli prerušené do skončenia konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky o žalobcom podanom dovolaní v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 11Cb/12/2021. Z uvedeného vyplýva, že ani sám žalobca neuznáva nároky uplatnené voči nemu Spoločnosťou PCI, Spoločnosťou PXC Fund 1 a. s. a Spoločnosťou Vysoká s. r. o. titulom bezdôvodného obohatenia, nakoľko z jeho strany neprišlo k dobrovoľnému vráteniu súm, ktoré boli na jeho účet týmito spoločnosťami uhradené ako cena za ním vykonané dielo. Za daného skutkového stavu, kým žalobca disponuje na svojom účte finančnými prostriedkami poukázanými Spoločnosťou PXC Fund 1 a. s. a Spoločnosťou Vysoká s. r. o. a tieto finančné prostriedky predmetným spoločnostiam nevydal, nemohol mu vzniknúť vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu škody, a teda v čase podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je veriteľom peňažnej pohľadávky voči žalovanej, ktorú by bolo možné zriadením zabezpečovacieho opatrenia zabezpečiť. V danom prípade bol návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo strany žalobcu podaný predčasne v čase, kedy ešte jeho peňažná pohľadávka voči žalovanej nevznikla. Jeho prípadný nárok na náhradu škody proti žalovanej vznikne až v okamihu, kedy na jeho strane príde k zmenšeniu jeho majetku v dôsledku protiprávneho konania žalovanej, k čomu v čase podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nedošlo, nakoľko majetok žalobcu sa v danom čase ešte nezmenšil, keďže stále disponuje peňažnými prostriedkami od Spoločnosti PXC Fund 1 a. s. a Spoločnosti Vysoká s. r. o. Bez osvedčenia dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo vzťahu ku ktorému môže byť ohrozená exekúcia, nie sú splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Z toho dôvodu súd prvej inštancie návrh žalobcu zamietol, nakoľko nie je možné zasiahnuť do majetkových práv žalovanej, hoci len zriadením záložného práva, v prípade, že základ nároku žalobcu nie je osvedčený. Vzhľadom na vyššie uvedené, mal súd prvej inštancie za to, že žalobca súdu neosvedčil, že má voči žalovanej v čase podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia peňažnú pohľadávku, a preto sa už posúdením toho, či boli splnené ďalšie podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nezaoberal.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie s odôvodnením, že v čase podania návrhu žalobca nemal osvedčiť existenciu peňažnej pohľadávky voči žalovanej na náhradu škody. Súd prvej inštancie však v uznesení uvažoval len o tom, že pohľadávka, ktorú by si žalobca uplatňoval v konaní vo veci samej, by bola z titulu náhrady škody voči pani G.. Z návrhu a jeho príloh je zrejmé, že práve pani G. bola osobou, ktorá bez vedomia žalobcu poukázala z účtu subjektov zo Skupiny Proxenta žalobcovi sumu v celkovej výške 119.054,68 eur, z čoho 42.230,- eur už bolo právoplatne v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 11Cb/12/2021 (v spore o prvej faktúre) posúdené ako bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu, získané na úkor spoločnosti zo Skupiny Proxenta. Súd prvej inštancie však pri preskúvaní veci v súvislosti s posúdením návrhu opomenul to, že súdy v spore o prvej faktúre došli právoplatne k takému právnomu záveru, na základe ktorého je voči žalobcovi zaviazaná pani G. od počiatku, t. j. nie z titulu náhrady škody, ale z titulu záväzkového vzťahu (zmluvy o dielo) vzniknutého medzi ňou a žalobcom, a to s poukazom na § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Práve na základe uvedeného uviedol aj nasledovné: „Žalobca však v súvislosti s právnym dôvodom uplatnenia danej sumy odkazuje aj na odôvodnenie rozsudku KS BB vydaného v spore o prvej faktúre, podľa ktorého to, že pani G. konala za spoločnosť PCI ako neoprávnený zástupca, má za následok, že z daného úkonu je v zmysle § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka voči žalobcovi zaviazaná od počiatku ona sama. Aj uvedené odôvodnenie rozsudku KS BB teda osvedčuje opodstatnenosť nárokov žalobcu voči pani G. v konaní vo veci samej, ktoré bude žalobcom začaté po nariadení zabezpečovacieho opatrenia v zmysle tohto návrhu.“ Žalobca teda netvrdil v návrhu, že sumu 76.824,68 eur, t. j. zostávajúcu sumu zo sumy 119.054,68 eur, na ktorej úhradu v prospech subjektov zo Skupiny Proxenta (resp. v prospech ich právnych nástupcov) ešte žalobca nebol súdmi právoplatne zaviazaný, si môže (musí) voči pani G. uplatňovať nevyhnutne z titulu náhrady škody. Nič takého nevyplýva ani z petitu návrhu (v bode II. petitu návrhu je uvedené to, že predmetom konania vo veci samej má byť „zaplatenie sumy 76.824,68 Eur s príslušenstvom“). Posúdenie titulu, na

základe ktorého bude nárok uplatňovaný (t. j. právna kvalifikácia nároku), bude v konaní vo veci samej na samotnom súde. Z už právoplatne skončeného konania sporu o prvej faktúre (z rozsudku krajského súdu) však vyplýva, že by nemalo (nemuselo) ísť o náhradu škody, ale o priamy záväzok (vzniknutý na základe zmluvy o dielo) pani G. voči žalobcovi. V prípade, ak by dovolanie žalobcu podané voči rozsudku krajského súdu, ktorý bol vydaný v spore o prvej faktúre (a práve v zmysle ktorého je záväzok pani G. voči žalobcovi záväzkom zo zmluvy o dielo), nebolo úspešné, bola by takáto právna kvalifikácia nároku žalobcu voči pani G. odobrená aj zo strany Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V takom prípade by bolo zjavné, že v prípade nároku žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 76.824,68 eur, t. j. vo výške, ktorú si má záujem žalobca voči pani G. uplatniť vo veci samej, jednak vôbec nejde o nárok na náhradu škody (ale o nárok vzniknutý na základe samostatného záväzkového vzťahu - zmluvy o dielo - medzi p. G. a žalobcom), a že zároveň ide o nárok, ktorý je existujúci už ku dňu podania návrhu, t. j. existujúci bez ohľadu na to, či žalobca už uhradil svoje bezdôvodné obohatenie (berúc do úvahy závery vyplývajúce z rozsudku krajského súdu) zodpovedajúce aj danej sume subjektom zo skupiny Proxenta (resp. ich právnym nástupcom) alebo nie. Súd prvej inštancie sa však v uznesení s touto možnosťou, a so závermi vyplývajúcimi z rozsudku krajského súdu, ktorý bol vydaný v spore o prvej faktúre, vôbec nevysporiadal. V uznesení uvažuje len o právnej kvalifikácii z titulu náhrady škody, hoci zo záverov vyplývajúcich z už právoplatne skončeného sporu (sporu o prvej faktúre) vyplýva odlišná právna kvalifikácia nároku žalobcu voči pani G.. A to taká, ktorá má dopad aj na moment vzniku nároku žalobcu, ktorý si má záujem voči pani G. uplatňovať vo veci samej. A to tak, že v prípade danej právnej kvalifikácie (vyplývajúcej z rozsudku krajského súdu) už nárok žalobcu existuje celkom jednoznačne aj v tomto momente. Na základe uvedeného súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia uznesenia nedal žalobcovi zodpovedajúcu (žiadnu) odpoveď na takú argumentáciu, ktorá bola pre posúdenie návrhu (aj pri zohľadnení kritérií použitých súdom) pre rozhodnutie o návrhu podstatná; ktorá bola v rozpore so záverom o predčasnosti uplatneného návrhu; a ktorá vyplývala z už právoplatného súdneho rozhodnutia vydaného v inom spore (čo z nej z pohľadu žalobcu bez ďalšieho robí argumentáciu relevantnou minimálne z pohľadu nevyhnutnosti zaoberania sa s ňou v odôvodnení uznesenia). Už len z uvedeného vyplýva, že táto argumentácia vyplývajúca z rozsudku krajského súdu, na základe ktorej by v prípade právnej kvalifikácie nároku žalobcu nešlo o ešte neexistujúci nárok na náhradu škody, ale o už existujúci nárok z titulu záväzkového vzťahu, bola takou, s ktorou sa mal súd prvej inštancie v uznesení vysporiadať. Obzvlášť, pokiaľ bol súd v uznesení názoru, že návrh je zo strany žalobcu naozaj podávaný predčasne, čo by pri právnej kvalifikácii vyplývajúcej z rozsudku krajského súdu neplatilo. Na základe uvedeného má žalobca za to, že odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie je nedostatočné a vykazuje deficity, ktoré zakladajú odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. d) Civilného sporového poriadku (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci). Už len doposiaľ uvedené preto zakladá nevyhnutnosť záveru o nezákonnosti uznesenia. Žalobca sa so záverom o predčasnosti podaného návrhu nestotožňuje ani v situácii, pokiaľ by správnou právnou kvalifikáciou jeho nároku voči pani G. bola skutočne náhrada škody. Žalobca považuje za rozporný (otázny) aj samotný právny záver súdu prvej inštancie o právnej kvalifikácii nároku ako nároku na náhradu škody. Žalobca odvolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci namieta ťažiskovo s poukazom na tri samostatné skutočnosti. Prvou je, že súd prvej inštancie pri svojom závere o nevyhnutnosti existencie pohľadávky už ku dňu podania návrhu opomenul súvisiace ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) ako aj Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), v zmysle ktorých nemôže brániť nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia situácia, kedy sa pohľadávka (akéhokolvek) žalobcu predpokladá (až) momentom vyhlásenia rozsudku vo veci samej. Druhou je, že súd opomenul celkový a špecifický kontext veci medzi žalobcom, pani G., a subjektami zo skupiny Proxenta (resp. ich právnymi nástupcami). Tretia okolnosť je, že žalobca z dôvodu opatrnosti namieta aj právne posúdenie súdu o právnej kvalifikácii svojho nároku ako ešte neexistujúceho nároku na náhradu škody. Nie je totiž zrejmé, či by nemalo ísť o už existujúci nárok žalobcu voči pani G. zo záväzkového vzťahu uzatvoreného práve medzi danými osobami. Súd pri posúdení návrhu - aj pokiaľ by v prípade nároku žalobcu voči pani G. malo ísť o nárok na náhradu škody - opomenul zásadnú skutočnosť. Podľa § 217 ods. 1 CSP totiž platí, že „Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.“ V zmysle citovaného ustanovenia žalobca uvádza, že súd nepovažoval na účely posúdenia dôvodnosti návrhu za rozhodujúci moment vyhlásenia rozsudku, ale už moment podania návrhu. Súd v uvedenom kontexte opomenul aj § 343 ods. 3 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého „Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.“ Aj v uvedenom smere musí byť pre posúdenie dôvodnosti navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia relevantný nie moment rozhodovania o zabezpečovacom opatrení, ale

moment právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Žalobca uvádza, že žiadne z ustanovení Civilného sporového poriadku (a ani iného právneho predpisu) nebráni tomu, aby súd nariadil zabezpečovacie opatrenie v prípade, ak je možné pohľadávku (akéhokoľvek) žalobcu voči (akémukoľvek) žalovanému predpokladať (až) ku dňu vyhlásenia rozsudku vo veci samej. V okolnostiach veci žalobcu a žalovanej (pani G.) je daný predpoklad naplnený už len s poukazom na rozsudok krajského súdu vydaný v spore o prvej faktúre, v zmysle záverov ktorého by mala pohľadávka žalobcu voči pani G. na sumu 76.824,68 eur existovať, a to dokonca nielen v budúcnosti, ale už ku dňu podania návrhu; subjektami zo skupiny Proxenta už vedený súdny spor o druhej faktúre a súdny spor o tretej faktúre. Právny záver súdu o nevyhnutnosti existencie pohľadávky žalobcu už ku dňu rozhodovania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je neudržateľný aj z dvoch ďalších dôvodov. V prípade výkladu súdu by nebolo možné zabezpečovacie opatrenie nariadiť nikdy v prípadoch, kedy má súdne rozhodnutie vo veci samej nie deklaratórne, ale konštitutívne účinky (v takom prípade totiž pohľadávka na sumu priznávanú strane sporu takisto neexistuje napr. už ku dňu podania žaloby). Takýto záver logicky vyplývajúci z výkladu súdu by bol evidentne absurdný; Podľa § 151c ods. 2 OZ „Záložným právom možno zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá vznikne v budúcnosti [...]“. Ak teda aj hmotnoprávne ustanovenia uvádzajú možnosť zriadenia záložného práva aj na budúce (predpokladané) pohľadávky (pričom v daných prípadoch nie je osobitne odložený vznik záložného práva), nie je zrejmé, z akého dôvodu by mala brániť nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia situácia, kedy sa pohľadávka (ktoréhokoľvek) žalobcu voči (ktorémukoľvek) žalovanému predpokladá „až“ momentom vyhlásenia rozsudku vo veci samej. Uvedené platí o to viac, že samotný žalobca v ods. 39. návrhu uviedol, že „[...] po nariadení zabezpečovacieho opatrenia má záujem nielen podať žalobu vo veci samej [...], ale spolu s ňou aj návrh na prerušenie daného konania do času právoplatného ukončenia sporu o druhej faktúre a sporu o tretej faktúre. V prípade, pokiaľ by bol v daných dvoch konaniach napokon žalobca ako žalovaný predsa len úspešný (hoci berúc do úvahy rozsudok OS PD a rozsudok BB vydané v spore o prvej faktúre je úspech žalobcu otáznym), nebude mať dôvod ďalej pokračovať v konaní vo veci samej ani voči pani G. ako žalovanej.“ Z uvedeného totiž tiež vyplýva, že pokiaľ konanie vo veci samej dospeje až k momentu vyhlásenia rozsudku vo veci samej, s pravdepodobnosťou hraničiacou istote pohľadávka žalobcu voči pani G. existovať bude. Žalobca však uvádza, že súd prvej inštancie v rámci svojho právneho posúdenia nielenže podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia posúdil formalisticky, bez ohľadu na súvisiace ustanovenia CSP a OZ, ale v rámci svojho právneho posúdenia nezobral do úvahy ani celkový kontext veci, ktorý práve v daných konkrétnych a špecifických okolnostiach týkajúcich sa žalobcu nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodňoval. V odseku 35. návrhu totiž bolo uvedené, že jediný žalobcovi známy majetok pani G. je ten, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva (t. j. na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie O. pri N.), teda práve ten, na ktorý sa má vzťahovať žalobcom navrhované zabezpečovacie opatrenie. Zároveň žalobca v ods. 36. návrhu uviedol, že s ohľadom na už existujúce zápisy záložných práv na majetku pani G. je možné dôvodne predpokladať, že v priebehu konania vo veci samej dôjde tak či tak k výkonu niektorého z daných záložných práv, t. j. k speňaženiu majetku pani G. a tým aj k vyplateniu zostávajúcej sumy výťažku v prospech pani G. (ak nejaká zostávajúca suma ostane), s poukazom na § 151ma ods. 4 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného nevyhnutne vyplýva, že ak by musel žalobca so zriadením záložného práva čakať minimálne do času, kým budú právoplatne ukončené spor o druhej faktúre a spor o tretej faktúre, iniciované subjektami zo skupiny Proxenta voči jeho osobe (ako vyplýva z uznesenia napadnutého týmto odvolaním), bol by vystavený významnému riziku, že v danom (budúcom) čase už bude dávno akýkoľvek majetok pani G. speňažený (t. j. ani zvyšok sumy speňaženia, ktorý by prípadne ostal po uspokojení záložných veriteľov už uvedených na liste vlastníctva, by nebol uložený do notárskej úschovy v zmysle § 151ma ods. 5 OZ). Za daných okolností by teda mohla nastať situácia, že pokiaľ by súdy v spore o druhej faktúre a v spore o tretej faktúre právoplatne vyhovel žalobám smerujúcim voči žalobcovi ako žalovanému a žalobca by musel príslušné nároky subjektov zo skupiny Proxenta (resp. ich právnych nástupcov) na základe daných právoplatných rozsudkov uspokojiť, sám by už následne voči pani G. akýkoľvek regres nevymohol, keďže tá by už žiadnym majetkom nedisponovala, z dôvodu jeho predchádzajúceho speňaženia na základe dnes už existujúcich záložných práv a následného spotrebovania prípadného zostatku výťažku. Na základe uvedeného dostáva výklad súdu žalobcu do absurdnej situácie, v rámci ktorej sa namiesto toho, aby súdy poskytli základnú (aspoň minimálnu) ochranu žalobcovi ako osobe, ktorá vždy konala v dobrej viere a v dobrej viere aj dodala príslušné plnenie (dielo), poskytuje zo strany súdov ochrana osobe (pani G.), ktorá voči žalobcovi konala podvodným spôsobom. A to tak, že žalobcovi pani G. - sama prijímúca od žalobcu príslušné plnenie - uvádzala, že koná za subjekty zo skupiny Proxenta, hoci to v skutočnosti nebola pravda. Súdy by už len s prihliadnutím na uvedené konkrétne okolnosti veci preto mali konať tak, že žalobcovi bude zachovaná

aspoň teoretická možnosť, že sa mu čiastočne regresuje (vráti) suma, ktorú (vôbec nie z vlastnej viny) bude musieť - práve na základe konania pani G. - zaplatiť tretiemu subjektu (čo sa v prípade sporu o prvej faktúre už stalo, keďže žalobca bol nútený uhradiť spoločnosti zo Skupiny Proxenta celkovú sumu 52.507,53 eur, pozostávajúcu z istiny vo výške 42.230,- eur a z úroku z omeškania vo výške 10.277,53 eur. Výklad súdu prvej inštancie podľa žalobcu nevyhnutne vedúci k odmietnutiu poskytnutia ochrany žalobcovi za vyššie opísaných okolností je teda nielen právne nesprávny, ale z dôvodu neposkytnutia ani základnej ochrany poctivo a dobromyseľne konajúcemu subjektu (žalobcovi) aj nespravodlivý. Alebo inak povedané - ak by aj inak (všeobecne) malo platiť, že pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutná existencia pohľadávky navrhovateľa už ku dňu podania návrhu, resp. ku dňu rozhodovania súdu o zabezpečovacom opatrení (hoci žalobca sa s daným výkladom nestotožňuje), vo veci existovali také špecifické okolnosti, ktoré odôvodňovali, aby sa súd od tejto „normy“ v tomto konkrétnom prípade žalobcu a pani G. odklonil a zabezpečovacie opatrenie nariadil.

Obzvlášť v prípade, ak žiadne právne ustanovenie akéhokoľvek slovenského všeobecne záväzného právneho predpisu povinnosť existencie pohľadávky už ku dňu rozhodovania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (a nie až ku dňu vyhlásenia rozsudku vo veci samej) výslovne nestanovuje. Žalobca je doteraz názoru, že k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu jeho osoby na úkor akéhokoľvek iného subjektu (vrátane akéhokoľvek subjektu zo skupiny Proxenta) nedošlo. Práve s ohľadom na uvedené podal voči rozsudku krajského súdu aj dovolanie. Ak by sa však mal prijať opačný právny záver priamo vyplývajúci z rozsudku krajského súdu, je žalobca nútený uviesť, že považuje za sporné (otázne), či naozaj v prípade jeho vlastného nároku voči pani G. v časti istiny 76.824,68 eur, ktorý si má záujem uplatniť vo veci samej, ide o ešte neexistujúci nárok na náhradu škody, a nie o už existujúci nárok voči pani G. vyplývajúci z uzatvoreného záväzkového vzťahu (zmluvy o dielo), ktorý by ešte nebol uspokojený (keďže v prípade doposiaľ už obdržaných súm z účtov subjektov zo skupiny Proxenta by podľa rozsudku krajského súdu malo ísť o bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu získané na úkor subjektov zo skupiny Proxenta, t. j. nie o plnenie pani G.). V uvedenom smere žalobca odkazuje jednak práve na právne posúdenie prezentované v rozsudku krajského súdu, (ale primerane napríklad aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky (ďalej aj „NS ČR“) sp. zn. 28 Cdo 3823/2015 zo dňa 01.08.2016, v zmysle ktorého „Disponent vybavený naznačeným právom determinovať pohyb uložených prostriedkov je mimo jiné s to poukázať určitou časťou z dotčeného účtu na účet svého věřitele s cílem vyrovnat vlastní dluh. V takovém případě nicméně uvedený subjekt podle názoru Nejvyššího soudu nedává průchod vůli majitele účtu, nýbrž vlastním jménem uskutečňuje úmysl poskytnout plnění, jež je sám dlužen, a přivodit tak následky ve své právní sféře [...]“. S ohľadom na uvedené žalobca z dôvodu opatrnosti a ochrany svojich (žiať súdmi už dlhodobo popieraných) práv, namieta aj právne posúdenie súdu prezentované v uznesení, na podklade ktorého by malo ísť v prípade jeho nároku voči pani G. o ešte neexistujúci nárok na náhradu škody (namiesto už existujúceho nároku jeho osoby voči pani G. z dôvodu uzavretého záväzkového - zmluvného - vzťahu). V neposlednom rade žalobca touto cestou pripomína, že v rámci konania o zabezpečovacom opatrení nie je ešte potrebné konečné osvedčenie nároku uplatňovaného vo veci samej. Postačujúce je len pravdepodobnostné osvedčenie daného nároku. Žalobca je preto názoru, že už len s prihliadnutím na právny záver vyplývajúci z rozsudku krajského súdu (spočívajúci v tom, že žalobca má voči pani G. už existujúci nárok zo zmluvného vzťahu) mal súd prvej inštancie návrhu vyhovieť a zabezpečovacie opatrenie nariadiť aj v prípade, ak sám považoval uvedený záver vyplývajúci z rozsudku krajského súdu za sporný. Súd prvej inštancie teda v uznesení vyložil možnosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia krajne reštriktívne, pokiaľ konštatoval, že zabezpečovaná pohľadávka musí existovať už ku dňu podania návrhu. Takýto výklad z ustanovení CSP o zabezpečovacom opatrení nevyplýva, pričom je v rozpore aj so súvisiacimi ustanoveniami CSP a OZ. Súd prvej inštancie zároveň v rámci svojho právneho posúdenia prezentovaného v uznesení nezohľadnil konkrétne a špecifické okolnosti veci, ktoré zamietnutie návrhu, t. j. návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, z uvedeného dôvodu (aj keby bol inak opodstatnený) neodôvodňovali. Súd prvej inštancie rovnako vyhodnotil už v tejto fáze sporu nárok žalobcu voči pani G. ako ešte neexistujúci nárok na náhradu škody, napriek tomu, že na základe rozsudku krajského súdu ale aj rozhodovacej činnosti NS ČR by mohlo ísť o existujúci nárok zo zmluvného vzťahu medzi žalobcom a Ing. G.. Na základe uvedeného je daná dôvodnosť odvolania aj z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca žiada, aby Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že nariadi zabezpečovacie opatrenie a zároveň určil, že žalobca je povinný podať voči žalovanej (pani G.) žalobu s predmetom a v lehote uvedenej návrhu. Žalobca touto cestou zároveň uvádza, že s poukazom na charakter a účel inštitútu zabezpečovacieho opatrenia nie je z jeho pohľadu náležité, aby došlo zo strany odvolacieho súdu namiesto zmeny len k zrušeniu uznesenia a vráteniu veci

na súd (ako súd prvej inštancie), keďže by sa tým konanie o zabezpečovacom opatrení neúmerne predĺžilo. Takýto postup by bol v rozpore so zásadou rýchlosti rozhodovania, ktorá by mala byť v tomto druhu konania prioritne aplikovaná.

5. Žalovaná sa v stanovenej lehote k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

6. Odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu (t. j. v celom rozsahu) podľa § 379, § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť (§ 388 CSP).

7. Podľa § 343 ods. 1 CSP <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4104652/1/ASPI%253A/160/2015%20Z.z.%2523343.1>>, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 343 ods. 2 CSP <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4104652/1/ASPI%253A/160/2015%20Z.z.%2523343.2>>, záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

9. Podľa § 343 ods. 3 CSP <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4104652/1/ASPI%253A/160/2015%20Z.z.%2523343.3>>, výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

10. Podľa § 344 CSP <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4104652/1/ASPI%253A/160/2015%20Z.z.%2523344>>, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

11. Inštitút zabezpečovacieho opatrenia a obdobne aj inštitút neodkladného opatrenia sú tzv. osobitné procesné postupy, ktoré upravuje Civilný sporový poriadok <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4104652/1/ASPI%253A/160/2015%20Z.z.>>. Nariadením zabezpečovacieho opatrenia vzniká tzv. sudcovské záložné právo (strany sporu nadobúdajú práva a povinnosti z titulu záložného práva), ktorého trvanie nie je síce podmienené právoplatným skončením veci, ale bez existencie meritórneho rozhodnutia stráca zmysel s poukazom na § 343 ods. 3 CSP <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4104652/1/ASPI%253A/160/2015%20Z.z.%2523343.3>> (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Obdo/12/2018 <<https://www.aspi.sk/products/lawText/4/4104652/1/JUD%253A/JUD2862184SK>>, zo dňa 27.3.2018).

12. Z ustanovenia § 343 ods. 1 CSP <<https://www.aspi.sk/products/lawText/13/46704/1/ASPI%253A/160/2015%20Z.z.%2523P343.1>> vyplýva, že základným predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na ktoré sa primerane použijú ustanovenia o neodkladnom opatrení obsiahnuté v § 324 a nasl. CSP <<https://www.aspi.sk/products/lawText/13/46704/1/ASPI%253A/160/2015%20Z.z.%2523P324>> je obava veriteľa, že exekúcia bude ohrozená. Základným účelom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia preto je zvýšiť vymožitelnosť peňažnej pohľadávky veriteľa a obmedziť priestor dlžníka na zbavenie sa majetku, ktorý by inak bolo možné exekúciou postihnúť. Zriadením zabezpečovacieho opatrenia súdom sa v podstate jedná o sudcovské záložné právo, ktoré by malo v prípade plurality záložných práv garantovať záložnému veriteľovi relevantné poradie. K jeho výkonu však môže veriteľ pristúpiť až po právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktorým mu bude zabezpečovaná pohľadávka priznaná. Zmyslom a účelom zabezpečovacieho opatrenia nariadeného na návrh veriteľa je preto zabrániť, aby žalovaný, ktorý na výzvu žalobcu nezaplatil dlh, za ktorý by mal niesť podľa názoru žalobcu v konečnom dôsledku zodpovednosť namiesto dlžníka, nepreviedol na iného svoj nehnuteľný majetok, alebo aby v prospech iných osôb nezaťažil svoje nehnuteľnosti právami, a teda aby nehnuteľnosti nenadobudla tretia osoba, ale ten, kto zriadenie záložného práva formou zabezpečovacieho opatrenia navrhol.

13. Z obsahu inštitútu samotného záložného práva vyplýva, že slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva. Oprávňuje teda veriteľa uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva, ak nie je pohľadávka riadne a včas uspokojená.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že pani G. poukázala z účtu subjektov zo Skupiny Proxenta žalobcovi sumu v celkovej výške 119.054,68 eur, z čoho 42.230,- eur už bolo právoplatne v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 11Cb/12/2021 (v spore o prvej faktúre) posúdené ako bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu, získané na úkor spoločnosti zo Skupiny Proxenta. Žalobca podal voči tomuto rozsudku dovolanie, o ktorom do času vydania uznesenia odvolacieho súdu nebolo rozhodnuté. Na rovnakom skutkovom základe ako v prípade Spoločnosti PCI boli voči žalobcovi iniciované ďalšie dva súdne spory. V konaní na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15C/14/2024, bola Spoločnosťou PXC Fund 1 a. s. podaná žaloba voči žalobcovi o zaplatenie 21.120,- eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že predmetná suma bola žalobcovi uhradená na základe vyššie popísaného konania žalovanej, a tak je bezdôvodným obohatením žalobcu. Predmetný spor nebol do podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia právoplatne rozhodnutý a toto konanie bolo prerušené do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o žalobcom podanom dovolaní v spore vedenom pod sp. zn. 11Cb/12/2021. V konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 14Cb/10/2022 je vedený voči žalobcovi ďalší súdny sporom v ktorom podala Spoločnosť Vysoká s.r.o. voči žalobcovi žalobu o zaplatenie 55.704,68 eur s príslušenstvom, a to na rovnakom základe, že táto spoločnosť uhradila žalobcovi predmetnú sumu na základe vyššie popísaného konania žalovanej. Predmetné konanie nebolo do podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia skončené a bolo prerušené do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o žalobcom podanom dovolaní v spore sp. zn. 11Cb/12/2021. Na dokreslenie celej situácie žalobca uviedol, že skupina Proxenta podala na žalovanú trestné oznámenie za tvrdenú spreneveru a v predmetnej trestnej veci bola podaná obžaloba a trestná vec je vedená na Mestskom súde Bratislava I pod sp. zn. 42T/41/2024.

15. Z vyššie popísaného skutkového stavu vyplýva, že pani G. objednala u žalobcu dodávku a montáž interiérového nábytku v celkovej sume vo výške 119.054,68 eur. Súdny zataľ právoplatne zhodnotili, že p. G. konala tak, že prekročila svoje oprávnenie konať za dané spoločnosti a teda zmluvu o dielo uzavrela so žalobcom vo vlastnom mene podľa ust. § 33 ods. 2 OZ. S ohľadom na tento právoplatný právny názor vyslovený vo veci vedenej pod sp.zn. 11Cb/12/2021 existuje v súčasnosti voči žalobcovi právoplatné rozhodnutie na zaplatenie sumy 42.230,- eur s príslušenstvom, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia (voči ktorému je toho času podané dovolanie). Posúdenie skutočnosti, či zmluva o dielo bola uzavretá medzi žalobcom a jednotlivými spoločnosťami zastúpenými p. G., alebo medzi žalobcom a priamo p. G., je teda predmetom dovolacieho konania. Toho času sú voči žalobcovi vedené dve ďalšie súdne konania na tom istom skutkovom základe, t. j. o vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej zostávajúcej sume vo výške 76.824,68 eur s príslušenstvom, ktoré sú prerušené na čas do právoplatného skončenia dovolacieho konania o vyššie uvedenej právnej otázke.

16. Súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol z dôvodu, že žalobca v čase návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia disponuje na svojom účte finančnými prostriedkami poukázanými Spoločnosťou PXC Fund 1 a. s. a Spoločnosťou Vysoká s. r. o. a tieto finančné prostriedky predmetným spoločnostiam nevydal, a preto mu nemohol vzniknúť vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu škody, a teda súd prvej inštancie mal za to, že v čase podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je žalobca veriteľom peňažnej pohľadávky voči žalovanej, ktorú by bolo možné zriadením zabezpečovacieho opatrenia zabezpečiť. V danom prípade bol návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo strany žalobcu podľa názoru súdu prvej inštancie podaný predčasne v čase, kedy ešte jeho peňažná pohľadávka voči žalovanej nevznikla. Jeho prípadný nárok na náhradu škody proti žalovanej vznikne až v okamihu, kedy na jeho strane príde k zmenšeniu jeho majetku v dôsledku protiprávneho konania žalovanej, k čomu v čase podania návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nedošlo, nakoľko majetok žalobcu sa v danom čase ešte nezmenšil, keďže stále disponuje peňažnými prostriedkami od Spoločnosti PXC Fund 1 a. s. a Spoločnosti Vysoká s. r. o. Bez osvedčenia dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo vzťahu ku ktorému môže byť ohrozená exekúcia, nie sú podľa názoru súdu prvej inštancie splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. S týmto názorom vysloveným v odôvodnení uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd nesúhlasí, nakoľko má za to, že je treba prihliadnuť na právny názor už právoplatne vyslovený v rámci konania vedeného pod sp.zn. 11Cb/12/2021, z ktorého vyplýva, že p. G. konala tak, že prekročila svoje oprávnenie konať za dané spoločnosti, a teda zmluvu o dielo uzavrela so žalobcom vo vlastnom mene podľa ust. § 33 ods. 2 OZ. K tejto skutočnosti treba prihliadnuť bez ohľadu na to, že žalobca s týmto právnym názorom nesúhlasí, nakoľko z tohto dôvodu podal dovolanie a taktiež bez ohľadu na to, že úhradu sumy za vykonané dielo obdržal od Spoločnosti PXC Fund 1 a. s. a od Spoločnosti Vysoká s. r. o., avšak ich

žaloba voči žalobcovi je založená na vydaní tejto sumy, t. j. je založená na právnom dôvode vydania bezdôvodného obohatenia. Inak povedané, žalobca má právo uplatniť si svoj nárok na zaplatenie sumy za dodané dielo od toho subjektu, ktorému tovar dodal, respektíve od toho subjektu s ktorým uzavrel zmluvu o dielo, a to bez ohľadu na vyššie uvedené. Preto nemožno pohľadávku žalobcu považovať za neexistujúcu, respektíve za takú, ktorá ešte nevznikla. Žalobca si teda svoj nárok môže uplatniť priamo voči pani G. a to bez ohľadu na to, že stále disponuje peňažnými prostriedkami od Spoločnosti PXC Fund 1 a. s. a Spoločnosti Vysoká s. r. o. Za túto skutočnosť, t. j. za to, že stále disponuje peňažnými prostriedkami od Spoločnosti PXC Fund 1 a. s. a Spoločnosti Vysoká s.r.o., bude žalobca sankcionovaný samostatne v rámci vyššie uvedených konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia. Odvolací súd si dovoľí vysloviť v danej veci názor, že napriek tomu, že dielo bolo realizované a dodávané v roku 2020, v okolnostiach danej veci je treba posudzovať aj prípadné premlčanie ako rozporné s dobrými mravmi. Na základe vyššie uvedeného nie je dôvod na to, aby žalobca neuplatnil svoj nárok voči p. G. priamo žalobou o zaplatenie ceny za dielo, pričom uplatnenie tejto pohľadávky považuje odvolací súd za dostatočné k tomu, aby osvedčilo dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana navrhovaným zabezpečovacím opatrením. Odvolací súd má aj za to, že žalobca v navrhovanom zabezpečovacom opatrení dostatočne zdôraznil bezodkladnosť úpravy pomerov a zároveň aj ohrozenie, že jeho nárok nebude v exekúcii riadne uspokojený. Žalovaná mala možnosť sa k uvedenému návrhu na nariadenie zabezpečovacia opatrenia, ako aj k jeho dôvodom vyjadriť v zmysle ustanovenia § 329 ods. 1 CSP a vyvrátiť tvrdenia žalobcu, avšak svoje právo nevyužila a nepoprela skutočnosti uvádzané žalobcom, týkajúce sa jej majetku, prípadne možnosti uspokojiť prípadnú pohľadávku žalobcu. Na základe uvedeného odvolací súd vychádzal z tvrdení žalobcu a ustálil, že žalovaná nemá iný majetok ako ten, na ktorý si žalobca uplatňuje zriadenie záložného práva na zabezpečenie jeho pohľadávky. Odvolací súd preto s ohľadom na okolnosti danej veci, s ohľadom na aktuálnu výšku pohľadávky, ako aj s ohľadom na to, že žalovaná nemá iný majetok a dobrovoľne pohľadávku žalobcu vo výške 52.507,53 eur s príslušenstvom neuhradila, zmenil uznesenie súdu prvej inštancie, nariadil zabezpečovacie opatrenie a zriadil záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej na zabezpečenie budúcej pohľadávky žalobcu.

17. Zároveň odvolací súd uložil žalobcovi povinnosť podať žalobu voči žalovanej v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia na zaplatenie sumy vo výške 76.824,68 eur s príslušenstvom.

18. O trovách prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie vo veci samej.

19. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).